

[Lone Dybkjær]

må tage med i betragtning, og derfor synes jeg ikke, at det er så enkelt at placere ansvaret, som hr. Kent Kirk gør det til.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Hr. Kent Kirk var inde på vigtigheden af at indkalde specialudvalgene, og det mener jeg bestemt også er rigtigt.

Hr. Kent Kirk sagde, at der sidder eksperter i specialudvalgene. Det er sikkert også rigtigt, men nu har vi i Markedsudvalget fået en liste over, hvem der bliver indkaldt til de forskellige specialudvalg, og dér må jeg jo altså nok sige f.eks. om dem, der bliver indkaldt om sundhedsspørgsmål, at man da kan diskutere, om det sådan er de mest relevante, der bliver indkaldt. Det er selvfølgelig udmærket at indkalde Budgetdepartementet, og det kan da også være en god ting at have Udenrigsministeriet med, men hvorfor er Forbrugerstyrelsen f.eks. ikke med?

Desuden er der så en rubrik, hvor der står de øvrige deltagere i specialudvalgets ressortområde, og dér er Akademikernes Centralorganisation og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd. Jamen det er da udmærkede mennesker alle sammen, men hvorfor er Forbrugerrådet f.eks. ikke med? Ville det ikke være en anelse mere relevant?

Jeg vil godt opfordre regeringen til at kigge de specialudvalg igennem og se, om der virkelig er inviteret de rigtige mennesker, for jeg tror også, at det ville kunne forbedre sagsbehandlingen, hvis der er repræsentanter for de relevante organisationer.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Til hr. Kent Kirk vil jeg gerne stille et spørgsmål: Hvordan kan det være, at specialudvalget ikke blev indkaldt fra direktivets fremkomst i sommeren 1992 og indtil den daværende KV-regering gik af? Når De Konservative nu er så indstillet på, at specialudvalgene skal være tidligt med og være med hele vejen igennem processen, hvorfor gik der så rent faktisk over et halvt år, hvor specialudvalget ikke blev indkaldt? Det kunne da være nok så interessant at høre.

Dernæst vil jeg gerne erklære mig uenig på et punkt: Hr. Kent Kirk sagde, at de faktuelle notater skulle indeholde en politisk stillingtagen. Jeg er ganske uenig. Det gælder om at få de faktuelle notater hurtigt frem med en beskrivelse af, hvad direktiverne rent faktisk indeholder, og så må vi efterfølgende tage politisk stilling hver især – og jeg er sikker på, at vi i mange tilfælde vil være uenige – og ønsker man regeringens politiske holdning, kan fagudvalget jo indkalde til et samråd. Det kan det allerede i dag, og det vil det også kunne under den kommende procedure.

Mit sidste punkt skal være, at hr. Kent Kirk jo overraskes over en hel del ting i forløbet, men er det ikke korrekt opfattet, at alle faktisk forventede, at denne her sag gik sin vante gang med møder i arbejdsgruppen i Rådet? Man havde holdt elleve møder i 1993, og man skulle fortsætte i arbejdsgruppen med at løse yderligere problemer, og når man så engang var færdige i arbejdsgruppen, skulle man have det på ministerniveau.

Men det, der sker, er rent faktisk, at det belgiske formandskab pludselig smider et kompromisforslag på bordet ganske uventet for alle, inklusive hr. Kent Kirk – er det ikke rent faktisk det, der sker? – hvorfor vore forskellige udvalg og strukturer naturligvis skal til at reagere lynhurtigt, hvad de da i vid udstrækning efter min mening også var i stand til. Er det ikke en korrekt beskrivelse af, hvad der rent faktisk skete?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jo, jeg har bemærket, vil jeg sige til fru Lone Dybkjær, at man forsøger at tale meget om perioden fra 1988 til 1992, og det kan man selvfølgelig bruge megen tid på, men jeg tror heller ikke, at vi kommer ret meget længere i den debat. Det eneste, jeg synes man kan konstatere, er, at under det danske formandskab i første halvår af 1993 forsøger det danske formandskab at aktivere sagen på en sådan måde, at den kan komme til endelig stillingtagen i Ministerrådet.

Vi ved jo godt, at mange direktivforslag, der bliver fremsat fra Kommissionen, ligger i overordentlig lang tid, inden de kommer til realitetsbehandling; men her havde vi fra dansk side besluttet, at vi ville gøre noget for at få sagen afgjort.